

104. setkání - Černá věž Pražského hradu *(omezená účast)*

Tuto akci vlastně nepořádal přímo KPR, ale díky dobrým kontaktům s pořadatelem byla možnost zajistit účast několika členů KPR. Sešli jsme se v úterý 12. dubna u Monolitu na III. nádvoří Pražského hradu ve 14:30. Po zahájení přivítal účastníky akce náš průvodce, vedoucí Kanceláře správy Pražského hradu a dlouholetý hlavní architekt oprav Svatovítské katedrály, ing. arch. Petr Chotěbor. Během celé prohlídky měl možnost ukázat nejen svůj fenomenální přehled o Hradu a jeho tajnostech, ale především svůj přirozený a neformální projev, se kterým se nám věnoval.

Nejprve jsme zamířili do prostor Nejvyššího (též Starého) purkrabství. Budova je známá z minulosti jako dům dětí, v nedávné době byla ale upravena a v současnosti se využívá jako konferenční prostor. Měli jsme možnost zhlédnout unikátní světnici purkrabského soudu s malovaným stropem a stěnami. O „nestrannosti“ soudu vypovídá nadčasový nápis na stěně: „žádnému nebude čteno ani psáno, leč bude hotovými penězi zapláceno“. Na další cestě jsme ještě viděli odhalené gotické zdivo budovy, pamatující bezpochyby dobu, kdy právě zde „král Karel s Buškem z Velhartic, zasedli k dubovému stolu“.

Po krátké přestávce na nádvoří purkrabství, kterou jsme využili k prohlídce zde instalovaných informačních tabulí, jsme vyrazili k našemu hlavnímu cíli. Tím byla románská hranolová Černá věž, kdysi průjezdní brána, dnes po zaldění brány stojící nad východním vstupem do Hradu ze starých zámeckých schodů. Věž rovněž prošla nedávno opravou, ale s jejím trvalým zpřístupněním se nepočítá, šlo o mimořádnou návštěvu. Nejprve jsme si prohlédli prostor zalděného průjezdu, který se stal poté vězením a byl pro tento účel vybaven i méně obvyklou odpadní jímkou a záchodem. Poté jsme již měli možnost vystoupat několik pater po vnitřním schodišti až do horního patra věže. Zde bývalo původně cimbuří a otevřený ochoz, ten byl ale již ve 14. století zalděn a opatřen pouze čtyřmi okny. Okna umožňují velmi zajímavé a netradiční pohledy na Prahu, dané skutečností, že věž je vysunuta na samý okraj hradního

vrchu, odkud již nic nebrání pohledům. Na druhou, západní stranu je možno obdivovat zvláštní výhledy na Katedrálu, na sever je výhled přes Jelení příkop až k Dejvicím.

Po prohlídce věže jsme celou exkursi zakončili u brány k purkrabství s erby několika nejvyšších purkrabích. Několik z nás pak ještě navštívilo volně přístupnou výstavu v tereziánském křídle starého paláce, věnovanou pracím architekta Plečnika na Pražském hradě. Neformální zakončení akce pro několik největších vytrvalců pak proběhlo v blízké hospůdce.

(Text a snímky: Richard Krejčík)